Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497 Seite 148

Sermo.xlvij.

A Ego flos cam-
pi ⁊ liliū ꝯualliū. Ad hoc respi
cere puto ꝙ sponsa de respersis
lectulū floribꝰ ꝯmendarat. Ne eni sibi flo
res ascriberet illos: quibꝰ lectulꝰ decoratꝰ
⁊ venustatꝰ thalamꝰ videbat̃: infert spon
sus se esse florē campi. nec de thalamo sa-
ne ꝑdire flores. sꝫ de campo. ⁊ suo mune-
re ⁊ sui ꝑticipatiōe fieri qđ renitet ⁊ quod
redolet. Ne quis ꝗ exprobrare illi posset ⁊
dicere. q̊d habes qđ non accepisti? si aūt
accepisti: q̊d gloriaris quasi nō acceperis?
ipse dilecte sue sicut ambitiosus amator.
ita infirmator benignus. pie illi dignat̃
qꝫ demonstrat. cui nitorē de quo gloriaba
tur. ac suaue olentiā lectuli debeat deputa
re. Ego flos campi (inquit) de me est qđ
gloriaris. Saluberrime admonemur et
ex hoc loco. quia nequaqꝫ gloriari oportꝫ
⁊ si quis gloriat̃. in dn̄o gloriet̃. Et ꝼm lit
B teram istud. Nūc iā scrutemur ip̄o đ quo
loq̊mur adiuuāte spiritalē q̇ in ea tegitur
intellectū. Et ꝓmo aduerte nunc mihi tri
fariū quendā floris statū. in cāpo. in orto
in thalamo. vt post h̄ etiā illud facilꝰ cō-
pertū fiat. cur se potissimū campi florē ele
gerit appellare. Et in campo quidē ⁊ ī or
to orit̃ flos. in thalamo aūt minime redo
let ⁊ lucet in eo. nō tamen erectus ⁊ stans
vt in orto vel cāpo. sꝫ plane iacens tāqꝫ q̇
illatus sit nō innatꝰ. Propterea ⁊ necesse
est sane reꝑare frequēter ⁊ semꝑ recētiores
apponere flores. ꝙ diu odorē suū minime
retineāt nec decorē. Q, si vt in alio ꝼmōe
ꝑfatus sum. lectulꝰ respersus floribꝰ: cōsci
entia est boīs referta oꝑibꝰ. vides certe vt
similitudo seruet̃. nequaqꝫ sufficere semel
vel scđo oꝑari qđ bonū est. nisi incessant̃
addas noua ꝓoribꝰ. q̄tinꝰ seminās in bn̄
dictionibꝰ. de bn̄dictionibꝰ ⁊ metas. Ali-
oquin iacet ⁊ marcet flos boni oꝑis. atqꝫ
in breui om̄is ex eo ⁊ nitor exterminatur ⁊
vigor. si nō aliȷ̄s atqꝫ aliȷ̄s suꝑiectis pietatis
actibꝰ ꝯtinue reparet̃. hoc ī thalomo. In
C orto aūt non ita sꝫ neqꝫ in cāpo silr̃. Ex se
eni semel ꝑductis floribꝰ assidue submini-
strāt. vn̄ diu in ip̄is decꝰ ingenitū ꝑseuerꝫ
Differūt tn̄ ⁊ ip̄i inter se ꝙ ortus quidem
vt floreat hominū manu ⁊ arte excolitur.
campus ꝟo ex semetipso naturaliter ꝑdu
cit flores. ⁊ absqꝫ om̄i humane diligentie
adiutorio. Putasne iā tibi videris aduer-
tere quisnā ille sit campꝰ. nec sulcatꝰ vome
re. nec defossus sarculo. nec fimo impin-
gnatus. nec manu homis seminatꝰ. venu-
status tn̄ nihilominꝰ nobili illo flore. suꝑ
quē cōstat requieuisse spūm dn̄i? Ecce (in
quit) odor filiȷ̄ mei sic odor agri pleni cui
benedixit dn̄s. Necdūꝫ spēm suā ille flos
agri induerat ⁊ iam dabat odorē suūꝫ. qn̄
eū vt hoc ꝑ gaudio exclamaret ꝑsensit spi
ritu. corꝑe marcens sanctus ⁊ senex patri
archa caligans visu sꝫ odoratu sagax. Nō
se ꝑinde debuit florē thalami ꝑtestari. qui
flos est ꝑpetuo vigens. sed neqꝫ item orti
ne humano videret̃ oꝑe generatus. pulcre
aūt ⁊ ꝯuenientissime flos campi sum (ait)
qui ⁊ absqꝫ humana industria prodiȷ̄t. et
semel ꝑdeunti nulla est deinceps domina
ta corruptio. vt sermo impleat̃ queꝫ dixit.
Nō dabis sanctū tuū videre corruptōeꝫ.
Sed si placet accipe ⁊ aliā huiꝰ rei rōnem D
vt arbitror. nō spernendā. Nō enim sine
causa sane multiplex spiritus a sapiēte de
scribitur nisi ꝙ sub vno lr̄e cortice. diuer-
sos plerūqꝫ sapientie intellectꝰ tegere ꝯsue
uit. Itaqꝫ iuxta prefatā de floris statu ꝑti
tionem. flos est virginitas. flos martyriū.
flos actio bona. In orto virginitas. ī cā-
po martyriū. bonū opus in thalamo. Et
bene in orto virginitas. cui familiaris ve
recundia est fugitās publici. latibuli gau
dens. patiēs discipline. Deniqꝫ ī orto flos
claudit̃ q̇ in cāpo exponit̃. spargit̃qꝫ ī tha
lamo. Et habes. Ortꝰ conclusus. fons si
gnatꝰ. Q. đ vtiqꝫ claustrū pudoris signat
in virgine ⁊ inuiolate custodiā sanctitatis.
si tn̄ talis fuerit q̄ sit scā corꝑe ⁊ spū. Bn̄
itē in campo martyriū. dū martyres ludi
brio oīm exponant̃. spectaculū facti ⁊ an-
gelis ⁊ hoibꝰ. Nōne illoꝝ miseranda vox
est in psalmo. Facti sumꝰ opprobriū vici
nis nr̄is. subsannatio ⁊ illusio his q̇ ī cir-
cūitu nr̄o sunt. Bn̄ q̊ꝫ ī thalamo actō bo
na q̄ ꝯscientiā ⁊ quietā facit ⁊ tutā. Post
bonū deniqꝫ opꝰ securiꝰ in ꝯtemplatione
dormit̃ ⁊ tāto quis fiducialius sublimia
intueri ⁊ inuestigare aggreditur. quāto si
bi ꝯscius est minime se ꝑprie amore quie-
tis. charitatis oꝑibꝰ defuisse. Et hec om- E
nia ꝼm aliquid dn̄s Ih̄s. Ipse flos orti.
virgo virga virgine generatꝰ. Idem flos

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0148
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt